

den eneste vej, regeringen kender, for det har jo været resultatet af den politik, der er blevet ført, og det, jeg hører, er, at det også vil blive resultatet af den politik, som bliver og vil blive ført af en socialdemokratisk ledet regering. Man har også svært ved at forestille sig andet.

Men så er det vel reelt at vende sagen den anden vej og spørge: Hvor går grænsen? Hvor meget mere skal danskeren betale i skatter og afgifter? Skal det være 80 øre af hver tjent krone eller 85 øre? Hvor langt kan vi komme op? Hvor er smertegrænsen?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Vi er langt ude over spørgsmålets tekst nu, men jeg kan sige én ting til hr. Jens Rohde: Jeg synes, at hr. Jens Rohde skal gøre sig den ulejlighed at sætte sig ind i den økonomiske udvikling, der har været gennem de seneste næsten 8 år, hvor vi har haft en god og stabil økonomisk fremgang som følge af regeringens ansvarlige økonomiske politik. Det har betydet, at vi i det store og hele har kunnet holde skattetrykket i ro; at vi har kunnet undgå, at ulighederne bliver større i vort samfund, men tværtimod mindre; at vi nu kan arbejde for et bedre arbejdsmiljø, og at vi kan arbejde for, at velfærden i vort samfund fortsat kan hvile på et solidt økonomisk fundament.

Disse 26-30 mia. kr., som hr. Keld Albrechtsen, hr. Sass Larsen og jeg selv har vendt med Venstre i dag, er det store, foruroligende tegn på, at Venstres alternativ til regeringens økonomiske politik er dybt afskrækkende, usammenhængende og foruroligende, når vi skal prøve at se på, hvordan vi skal løse fremtidens opgaver.

Hr. Jens Rohde ved jo godt, at der bliver flere ældre i vort samfund, og hr. Jens Rohde kan da ikke forestille sig, at vi skal svigte disse mange flere ældre, som har krav på en god og effektiv og ordentlig service. De har været med til at bygge vort samfund op, så de har selvfølgelig krav på, at selv om der bliver flere ældre i samfundet, skal vi ikke svigte dem, hvad service angår. Hvis man fastholder det grundsyn – og det gør vi i regeringen – er der ikke mulighed for den kasinoøkonomi og disse besparelser på 26 mia. kr., som Venstre fører sig frem med i disse måneder.

Kim Andersen (V):

Jeg vil gerne spørge statsministeren, om han ikke mener, at udlicitering også ud fra et medarbejdersynspunkt rummer nogle kvaliteter.

Lad os nu se bort fra det økonomiske – ikke fordi jeg har lyst til det, men fordi der også er andre elementer i sagen. Men mener statsministeren ikke, at det kan være hensigtsmæssigt for en lønmodtager, der er beskæftiget i et erhverv inden for et område, der typisk udliciteres, at han har mulighed for at skifte fra arbejdsplads til arbejdsplads, at han har mulighed for at avancere, og at han har mulighed for at tage imod et nyt tilbud, som giver bedre arbejdsvilkår og måske bedre løn?

Og mener statsministeren ikke også, at det for amter og kommuner kan være nyttigt at have et kontraktmæssigt forhold til nogle af de ydelser, man skal levere borgerne? Giver det ikke den fleksibilitet, at man kan geare op og geare ned, alt afhængig af borgernes ønsker inden for et givet serviceområde, frem for at det er ens egen organisation, der alt andet lige vil være vanskeligere at omstille, som skal levere ydelserne? Jeg synes, det er nogle nuancer, der skal med ind i debatten, og som vil kvalificere den.

Jens Hald Madsen (V):

Skal vi nu ikke prøve at være noget konstruktive med hensyn til spørgsmålet om at få formuleret en udbudspolitik med kriterier om f.eks. arbejdsmiljøet og kvaliteten af arbejdet, så det bliver helt klarlagt og kan give tryghed til medarbejderne, når der sker en udlicitering?

Hvis statsministeren ikke ønsker, at vi skal have fastlagt en helt klar udbudspolitik over for kommunerne og amterne med hensyn til arbejdsmiljøet og kvaliteten, hvordan vil statsministeren så sikre, at medarbejderne ikke bliver nedslidte efter udlicitering? Har statsministeren nogen forslag til, hvordan f.eks. Aalborg Kommune kan få mulighed for at gøre tingene bedre? Eller skal man bare fuldstændig glemme og udelukke enhver mulighed for udlicitering?

Henrik Sass Larsen (S):

Lad mig gøre brug af Venstres snak om udbud. Kunne det ikke være interessant, når nu Venstre er så begejstret for udbud, at de regnede tingene igennem i et par af deres egne kommuner, 7-8 almindelige Venstrekommuner, så det blev opklaret, hvad det ville betyde at implementere de besparelser på 26 mia. kr., som man rent faktisk foreslår? Kunne vi ikke få det eksemplificeret fra område til område? Og er statsministeren ikke enig med mig i, at det kunne være utroligt nyttigt for debatten, hvis man efter et frit valg tog 7-8 Venstrekommuner, så vi lige præcis kunne